

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_678-intro-shoot-idm164.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dedikationsdigtet "Ei i Kreds af yngre Skjalde"

Dedikationsdigtet er stilet til dronningen, Caroline Amalie, ikke kongen. Heri anbringer Grundtvig sig allerede fra første strofe som skjalden, der henvender sig til dronningen, vel vidende, at han har mange medbejlere til hendes gunst; nogle er endda yngre end han. Selvbevidst udnævner han sig til den skjald, som ingen har vovet at udfordre, når det gjaldt om at digte om Danmarks forhistorie: "Kappes med mig turde Ingen / Hidtil i forvovne Ord / Om det gamle Brysing-Smykke" (strofe 3).

* En litteraturhistoriker vil dog nok mene, at både Adam Oehlenschläger og B.S. Ingemann kunne bejle til posten som danmarkshistoriens skjald.

Digtet er ellers karakteriseret ved, at det danske landskab og den danske historie smelter sammen, ligesom dronningen og Dana gør det (strofe 6-7). Dana er for Grundtvig en slags historiens muse, så sammenligningen er en fin kompliment i hans mund. Og da Grundtvig havde holdt historiske foredrag for dronningen og nogle udvalgte hofdamer fra marts til maj 1839, kan han være vis på hendes interesse for Danmarks historie og sætte sin lid til, at hun formentlig forstår hans billedsprog (se fx *Bibliografien 2*, s. 137). Den lange danmarkshistorie, som dronningen indgår i, illustreres også ved brug af ord fra det ældre sprog, fx: "Skjalde" (strofe 1 m.fl.), "høibaarne" (strofe 2), "Snekker" (strofe 7) og "beile" (strofe 7). Første strofes "Øiet saae og Hjertet aner" anslår digtets spænd mellem konkret og faktisk på den ene side og romantikkens anelse på den anden side.

Metrisk er digtet ganske simpelt: Sekslinjede firfodstrokæer med rimfølgen ababcc. Digtet egner sig således både til fællessang og deklamation, og vil evt. kunne synges på samme melodi som salmen "Herre, jeg har handlet ilde" (se Thuner 1930, s. 501 og nr. 208).